

En kold og skadet Leif Berg på vej ud af skoven.

Orienteringsafdelingen

Tekst og fotos Jan Kofoed Nielsen, Orienteringsafdelingen

Forårets 4.-divisionsmatcher i Grønholt midt i april blev som forventet en hård nød at knække, og vores tilmelder, Bruno, rev sig allerede før starten i håret over, at vi var så få tilmeldte løbere - især da mange af de manglende løbere oven i købet var blandt dem, som vi ofte på forhånd betragter som "sikre" point.

Til gengæld tog de få fremmødte løbere godt for sig af fine placeringer, idet vi på herresiden både tog to førstepladser og tre andenpladser, mens vi på damesiden vandt på tre af banerne og fik en enkelt andenplads, mens vi desværre helt manglede løbere i klasserne D 14/16, D 40/45, D 70 og H 14/16 år.

I modsætning til "spindesiden", hvor vi har meget få "ældre" løbere, kunne vi på H 70-banen mønstre to gode løbere: Niels Poulsen havde igen taget turen fra pensionisttilværelsen på klippeøen og til Nordsjælland for at bakke op om O-afdelingen, og han tog en tiendeplads og dermed to point i hver af de tre matcher, mens Leif Berg måske havde overvurderet det spirende forår en smule (og undervurderet kulde og regnbyger), så han pga. afkøling og en skade kom langsommere rundt end normalt, men også her kom der point med hjem i alle matcher. Leif må have hørt mit mantra om, at det er vigtigere at gennemføre og komme hjem inden for tidsfristen, end at løbe med hovedet under armen og miste alle point.

Det var glædeligt og bemærkelsesværdigt, at alle PI's løbere gennemførte deres baner og alle tog point med hjem, men alligevel begrænsede det kun det uundgåelige resultat, nemlig at vi tabte de tre matcher.

Pointsystemet i divisionsmatcherne kan være lidt svært at gennemskue, men det er groft sagt skruet sådan sammen, at både elite og bredde, kvinder og mænd samt børn tager point i hver deres aldersgruppe, hvor der gives point i forhold til placering, idet det selvfølgelig tæller meget, at man løber hurtigst i de enkelte klasser. Samtidig er pointfordelingen differentieret/vægtet i forhold til, at en klub bør kunne stille et vist antal løbere i hver gruppe, og derfor bliver klubber med en bred sammensætning af løbere "belønnet" for at kunne stille mange løbere i alle aldersgrupper.

PI's udfordring består pt. i, at alle "vores børn" nu er blevet voksne, at vi har en meget stor gruppe herreløbere mellem 50 og 65, men til gengæld kun få "gamle" herre- og dameløbere. Derfor er det også vigtig, at vi kan stille mange løbere til hvert løb, og dermed tage en masse point i de grupper, hvor vi er repræsenteret, mens vi i andre grupper desværre må acceptere, at vi slet ikke kan stille løbere.

Ved efteråret divisionsmatch d. 21. august i Lille Hareskov så det ikke meget bedre ud, men trods der kun var 20 PI-løbere i skoven, meget varme og et enkelt fejlklip, opnåede vi overraskende en flot andenplads i dagens divisionsmatch.

Mod al forventning stod vi oven i købet i lang tid på resultatlisten til at vinde alle tre matcher, men det skyldtes nok at alle PI's løbere var kommet hurtigt i mål - og rigtig mange som vindere at deres baner. Senere kom flere af de andre klubbers løbere i mål på sekundære placeringer, men desværre stadig på pladser, der gav point, og dette er vores dilemma i en nødsituation: Vi var ganske enkelt for få løbere i skoven, idet flere uden problemer ville kunne tage point, ligesom vi desværre ikke havde hverken nogen børn eller "pensionister" med på holdet.

Desværre havde vi jo et dårligt resultat med i bagagen fra forårets matcher, så vi samlet "kun" fik en tredjeplads ud af de fire klubber og dermed en placering nederst i 4. division med fare for at rykke ned i 5. division, men ved nedrykningsmatchen

bliver i Østkredsens 4. division i 2017

*Sebastian Bang (forrest) og
Jacob Spange Mortensen (bagved)*

PI-Kbh.s base i skoven.

i Rude Skov d. 29. september var vi 25 friske PI'ere, der mødte løberne fra både OK73, Amager OK og OK Skærmen i kampen om at løbe i 4. division i 2017.

Vi manglede stadig en masse børn, samt "ældre" kvinder og mænd, men de løbere, der mødte op, var indstillede på at gøre en forskel, og på alle baner, hvor vi havde løbere, tog vi mange fine placeringer og fik en masse gode point.

I gruppe Herre-1 blev Sebastian Bang nr. 2, Jacob Furu nr. 7 og Bjørn Lind nr. 8. Vores nye mand på holdet, Peter Falch Bache, fik en hård velkomst, idet han efter eget ønske lagde ud på den lange og svære bane, hvor han tilsyneladende missede en post og i øvrigt overskred tidsgrænsen med et par minutter, men heldigvis med stort smil på læben og glad for alle de erfaringer, han havde fået på banen. Good spirit.

I gruppe H2 tog Jørn Lind andenpladsen og Jacob Spange Mortensen fjerdepladsen. Bruno Stub blev en sikker vinder af gruppe H3, og jeg fulgte op med en fjerdeplads. I gruppe H4 tog vores gamle kæmper, Torkil Hansen og Peter Sørensen, første- og andenpladsen med god afstand til nr. tre. Vi havde desværre ingen Herre 70-løbere på banen, så ingen point i gruppe H4. Til gengæld tog Henrik Wiberg og Karsten Jørgensen tredje- og fjerdepladsen i gruppe H7. I gruppe H8 besatte Søren Bloch og Morten Christensen fjerde- og femtepladsen.

Og vores stærke damer ville absolut ikke stå i skyggen af herrerne: Mette Stub vandt suverænt gruppe D1 med syv minutter ned til nr. to. I gruppe D2 vandt Elin Kracht med fire minutter foran Camilla Rath Nielsen, hvorefter der var 48 minutter ned til nr. tre. I gruppe D3 tog Susan Stub point for en fjerdeplads, mens vi desværre hverken havde nogen D65- eller D70-løbere i gruppe D4 og D5. I gruppe D7 vandt Line Stub solidt foran Nikita Bang, der igen havde tre minutter ned til nr. tre.

I gruppe D8 blev Joo Carstens nr. 2 og Anni Lind nr. 3, mens Listbeth Haals vandt gruppe D9. Samlet set en rigtig flot indsats fra Orienteringsafdelingens løbere, der sikrede os sejren i nedrykningsmatchen, og vi skal dermed fortsat løbe i 4. division i 2017. En nedrykning til 5. division havde næsten heller ikke været til at bære.

Tak for en flot indsats.

**Af Michael Nilsson, Slagelse PI.
Fotos Jan Kofoed Nielsen, PI København**

Torsdag morgen kørte en lille sort Toyota IQ med Peter Wihan bag rattet ind i min indkørsel. Vejret havde efter mange sommerlige dage taget en drejning hen mod det efterårsagtige med lidt småregn og blæst. Jeg havde netop fyldt termokruset med kaffe, og stod klar med taskerne. Det tog ikke lang tid, før kursen var sat mod Roskilde, hvor vi skulle spise morgenmad hos Jesper Kragh, som er min nærmeste konkurrent i orienteringssporten. Herefter skulle vi til Ganløse Ore og løbe Pokalløbet.

Jeg syntes faktisk, det var udmærket med lidt efterårsvejr, så kunne det jo være, at den værste underskov med meterhøje brændelder og andet godt havde lagt sig en lille smule. Man kunne måske endda håbe, at skovflåterne så småt også var begyndt at gå i vinterdvale.

Klokken halv otte kørte vi på motorvejen, så vi var egentlig i god tid. Tidsplanen skred dog lidt, da vi ved hjælp af vores GPS kørte alt for langt ind ad Køge Bugt Motorvejen og ramte morgentrafikken. Vi nåede dog frem til morgenmaden, hvor også Ea fra København var ankommet. Efter morgenmaden kørte vi mod Lyngehallen. Fire mand høj i en Toyota IQ, så vi kom bestemt hinanden ved. Alle

fremme Jesper Kragh lå, og om Ea, som startede fire minutter efter mig, ville nå op til mig. Jeg slog tankerne bort og koncentrerede mig endnu engang om kortet. Post 5 blev fundet uden de store problemer, men post 6 kunne jeg heller ikke lige finde. Jeg løb igen ud på en sti, og forsøgte at pejle mig ind på, hvor post 6 skulle befinde sig. Pludselig dukkede Jesper Kragh op. Han havde åbenbart de samme problemer som mig med posten, og jeg var jo så 4 minutter foran ham. Vi er dog ikke større konkurrenter, end vi kan samarbejde om at finde de svære poster, og ved fælles hjælp lykkedes det os at finde frem til posten. Jeg havde brugt 8 minutter og 52 sekunder fra post 5 til post 6.

Vi valgte forskellige ruter til post 7, men nåede samtidig frem til denne. Vi talte ikke meget til hinanden nu, konkurrencen var skarp, og vi vidste begge, at det mindste fejltrin fra nu af kunne koste os den interne sejr. Fra post 7 til post 8 valgte vi igen forskellige ruter, og resten af løbet så vi ikke mere til hinanden.

Selvom jeg jo havde smidt nogle minutter, vidste jeg dog, at jeg ikke var den eneste, der havde haft problemer, så jeg valgte at tage det roligt og koncentrerede mig igen om kortet. Jeg ville ikke tage unødige chancer og valgte at løbe sikkert. Jeg løb efter gode pejlemærker i terrænet, og så vidt muligt bevæ-

Pokaløbet i Ganløse Ore

Banelægger Karsten Jørgensen (tv) og stævneleder Jørn Lind sender Peter Sørensen af sted.

var i højt humør. Den interne konkurrence var skarp. Jesper Kragh vandt i Revsø over undertegnede, og Ea havde i høj grad håneretten efter Bornholm, så jeg var opsat på revanche.

Som sædvanlig endte det med, at vi var lidt sent på den, så Jesper gik direkte i startboksen, og jeg havde start fire minutter efter ham - kampen kunne begynde. Starten gik, og jeg startede koncentreret ud. Jeg havde lagt en strategi for dagens løb. Hvor jeg tidligere havde lagt vægt på at løbe hurtigt og nok havde sjusket lidt med kortet, ville jeg denne gang koncentrere mig mere om kortet og mindre om at løbe hurtigt.

Jeg syntes selv, jeg lagde godt ud og fandt de første par poster indenfor rimelig tid. Post 4 drillede dog, og jeg havde svært ved at finde den. Til sidst løb jeg ud på en nærliggende sti, hvor en grøft skulle passere stien og føre mig i retning af posten. Det lykkedes, og jeg fandt endelig posten. Det havde taget 7 minutter og 37 sekunder at nå fra post tre til fire, og tankerne begyndte at kredse om, hvor langt

*Artiklens forfatter,
Michael Nilsson*

Denne dag vandt jeg dog den interne konkurrence og blev samlet nummer fire, så jeg var rigtig godt tilfreds. Det gode ved vores interne konkurrence er jo netop, at vi skiftes til at vinde, og derved er konkurrencen altid skarp. Selvfølgelig vil vi også gerne vinde i den samlede stilling på bane 3, men vi må sande, at der er en del meget skarpe rutinerede orienteringsløbere på banen, som er lidt foran os på orienterings-evner. Vi arbejder dog hårdt på sagen og håber, at vi pludselig kan blande os i medaljestriden og ikke bare håbe på at vinde lodtrækningsvinen.

gede jeg mig ad stierne, også selvom det nogle gange var en lille omvej. Jeg forsøgte hele tiden at have føling med kortet og gjorde en dyd ud af hele tiden at vide, hvor præcis på kortet jeg befandt mig. Jeg tog mig tid til at kigge ordentligt på kortet, hvor jeg tidligere nok ikke har været så grundig med dette.

Skovens veludviklede stisystem bekom mig vel, da det ofte var muligt at finde tilbage til en sti, hvis jeg ikke lige kunne finde en post. Stisystemet gjorde det muligt rimelig hurtigt at finde ud af præcis, hvor jeg var, og således kunne jeg begynde at søge mod posten på ny. Jeg har ofte mistet mange minutter

på en post, hvis jeg ikke har kunnet finde en landkending ude i terrænet ved posten, og derfor begyndt at søge ustruktureret i området. Nogle gange går det godt, men ligeså tit kommer man væk fra området, selvom posten er tæt på.

Jeg syntes egentlig, at resten af løbet gik godt uden de store problemer. Det krævede dog fuld koncentration om alle posterne. Da jeg kom i mål, så jeg hverken Jesper Kragh eller Ea, og det tegnede jo godt. Jeg var træt, men tilfreds og følte, at løbet var gået bedre end de to sidste løb, hvor jeg virkelig kæmpede med mange af posterne (læs: stort set alle), og endte blandt de absolut sidste på bane 3.

Jacob Furu, PI-København med GoPro-kamera på hovedet

Denne lille historie skrives dagen efter pokalløbet, og jeg ser allerede frem til det kommende løb, som er Teglstrupløbet, hvor næste kapitel skal skrives i den interne konkurrence. Her vil vi endnu engang ligeledes forsøge at krydse klinger med de mere etablerede kræfter og måske endda komme så tilpas højt op i den samlede placering, så vi kan komme på podiet. Vi vil i hvert fald gøre vores for, at det skal lykkes.

Se resultater og optagelser fra Pokalløbet på:
piorientering.dk/loeb-og-begivenheder-2016/pokalloebet-2016